

Uveljavljati želita načelo dobrega upravljanja Komisije, ki naj bi v obravnavanem primeru storila resne napake, ter na načelo varstva zaupanja v pravo, ki se nanaša na vse gospodarske subjekte, pri katerih je neka institucija vzbudila utemeljena pričakovanja.

Tožeči stranki prav tako menita, da sta poleg finančne škode utrpeli tudi nepremoženjsko škodo, ki je nastala zlasti zaradi škodovanja njenemu ugledu in zaradi obveznosti braniti se zoper obtožbe, ki so se izkazale za nenatančne in izmišljene.

Tožba, vložena 5. avgusta 2016 – Italija/Komisija

(Zadeva T-437/16)

(2016/C 371/22)

Jezik postopka: italijanščina

Stranki

Tožeča stranka: Italijanska republika (zastopnika: G. Palmieri, agent, P. Gentili, avvocato dello Stato)

Tožena stranka: Evropska komisija

Predloga

Tožeča stranka Splošnemu sodišču predlaga, naj:

- razglasi za nično obvestilo o javnem natečaju EPSO/AD/322/16 za oblikovanje rezervnega seznama za 86 mest za zapolnitev prostih delovnih mest za administratorje (AD 5 in 7) na področju revizije, objavljeno v Uradnem listu evropske unije z dne 12. maja 2016, številka C 171 A;
- Komisiji naloži plačilo stroškov.

Tožbeni razlogi in bistvene trditve

Tožeča stranka v utemeljitev tožbe navaja sedem razlogov.

1. Prvi tožbeni razlog: kršitev členov 263 PDEU, 264 PDEU, 266 PDEU.

- Komisija je ravnala v nasprotju s sodbo Sodišča v zadevi C-566/10 P, s katero je bila razglašena ničnost obvestil, s katerimi je izbira jezikov, ki jih kandidati na natečaju lahko navedejo kot jezik 2, omejena le na angleščino, francoščino in nemščino.

2. Drugi tožbeni razlog: kršitev člena 342 PDEU; členov 1 in 6 Uredbe 1/58 o določitvi jezikov, ki se uporabljajo v Evropski gospodarski skupnosti (UL 1958, 17, str. 385).

- V zvezi s tem se trdi, da je Komisija s tem, da je izbira jezikov, ki jih kandidati na javnih natečajih Unije lahko navedejo kot jezik 2, omejila na tri jezike, v praksi določila novo jezikovno ureditev institucij, s čimer je posegla v izključno pristojnost Sveta na tem področju.

3. Tretji tožbeni razlog: kršitev člena 12 ES, zdaj 18 PDEU; člena 22 Listine Evropske unije o temeljnih pravicah; člena 6(3) PEU, člena 1(2) in 3 Priloge III h Kadrovskim predpisom za uradnike; členov 1 in 6 Uredbe 1/58; členov 1d(1) in (6), 27(2) in 28(f) Kadrovskih predpisov.

- V zvezi s tem se zatrjuje, da je omejitev jezikov, ki jo je uvedla Komisija, diskriminatorna, ker navedene določbe prepovedujejo, da bi se evropskim državljanom in uradnikom institucij nalagale jezikovne omejitve, ki niso splošno in objektivno določene v poslovnih institucij iz člena 6 Uredbe št. 1/58, in ki doslej niso bili sprejeti, ter prepovedujejo uvedbo takih omejitev, ne da bi obstajal poseben razlog v interesu službe.

4. Četrty tožbeni razlog: kršitev člena 6(3) PEU v delu, v katerem določa načelo varstva zaupanja v pravo kot temeljno pravico, ki izhajajo iz ustavnega izročila, skupnega državam članicam.
- V zvezi s tem se zatrjuje, da je Komisija kršila zaupanje državljanov v možnost izbire kateregakoli jezika Unije kot jezika 2, kot je vedno veljalo do leta 2007 in kot je bilo odločeno s sodbo Sodišča v zadevi C-566/10 P.
5. Peti tožbeni razlog: zloraba pooblastil in kršitev pravil materialnega prava v zvezi z naravo in ciljem obvestil o natečajih.
- V zvezi s tem zatrjuje, da je Komisija s preventivno in posplošeno omejitvijo na tri jezike, ki si jih je mogoče izbrati kot jezik 2, preverjanje jezikovnih znanj kandidatov dejansko predčasno vrnila v fazo obvestila in pogojev za pripustitev, moralo pa bi se opraviti v okviru natečaj. S tem jezikovna znanja postanejo pomembnejša od poklicnih znanj.
6. Šesti tožbeni razlog: kršitev členov 18 PDEU in 24, četrti odstavek, PDEU; člena 22 Listine Evropske unije o temeljnih pravicah, člena 2 Uredbe št. 1/58 in člena 1(d)(1) in (6) Kadrovskih predpisov.
- V zvezi s tem se zatrjuje, da je bila z določitvijo, da morajo biti prijave za sodelovanje obvezno v angleščini, francoščini ali nemščini in da EPSO kandidatom v istem jeziku pošlje obvestila glede poteka natečaja, kršena pravica evropskih državljanov do uporabe lastnega jezika pri sporazumevanju z institucijami in da je pri tem prišlo do dodatne diskriminacije v škodo tistih, ki nimajo poglobljenega znanja teh treh jezikov.
7. Sedmi tožbeni razlog: kršitev členov 1 in 6 Uredbe št. 1/58; 1(d)(1) in (6) ter 28(f) Kadrovskih predpisov, člena 1(1) (f) Priloge III h kadrovskim predpisom in člena 296(2) PDEU (neobstoj obrazložitve), ter kršitev načela sorazmernosti. Izkrivljanje dejstev.
- Tožeča stranka v zvezi s tem navaja, da je Komisija omejitev na tri jezike obrazložila z zahtevo, da so novo zaposleni delavci takoj sposobni komunicirati v okviru institucij. Ta obrazložitev izkrivlja dejstva, ker ni res, da se trije zadevni jeziki najbolj uporabljajo za komuniciranje med različnimi jezikovnimi skupinami v institucijah; poleg tega je nesorazmerna glede na omejitev temeljne pravice kot je prepoved jezikovne diskriminacije.

Tožba, vložena 9. avgusta 2016 – Italija/Komisija

(Zadeva T-443/16)

(2016/C 371/23)

Jezik postopka: italijanščina

Stranki

Tožeča stranka: Italijanska republika (zastopnika: G. Palmieri, agent, P. Gentili, avvocato dello Stato)

Tožena stranka: Evropska komisija

Predlog

Tožeča stranka Splošnemu sodišču predlaga, naj:

— obvestili o javnem natečaju EPSO/AD/323/16 in EPSO/AD/324/16 razglasi za nični.